

angaaende, som jeg tidligere har tilladt mig at bringe under Omtale, og i hvilken Henseende den ærede Finantsminister har lovet at forstaafe en Rettelse, nemlig med Hensyn til Seilabser her i Havnen igjennem Bomløbet. Der blev ifjor fordret et Beløb dertil, og som ogsaa blev bevilget, men saavidt mig bekjendt er Rettelsen endnu ikke indtraadt. — Jeg skal endnu med et Par Ord omtale den paa Indtægtsiden anførte Bygningsafgift, der erlægges af Kjøbstæderne. I den Anledning er det blevet udtalt fra mange Byer, at efterat man har, endog saa paa en temmelig voldsom Maade, ophævet Byernes Prærogativer, kan der neppe være Grund til at fordrø en højere Bygningsafgift end den, der svares paa Landet, og jeg troer, at der kunde være megen Grund til at tage dette under nærmere Overveielse. Jeg vil dog bemærke, at jeg ingenlunde troer, at der er Anledning til at nedsette Bygningsafgiften i Kjøbenhavn, som har væsentlige Fordele af at være Hoved- og Residensstad. Medens jeg allsaa troer, at Kjøbstæderne meget vel kunne frænge til en Rettelse i Bygningsafgiften, ja, at ligefrem Retfærdighed byder at give dem den, efterat man som sagt har saagodtsom fuldstændigt ophævet de Begunstigelser, de tidligere have havt, maa jeg formene, at der ikke er Grund til at lade en saadan Fordeel tilflyde Kjøbenhavn, og det saameget mindre, som Staten i forskjellige Retninger bidrager til denne Stad, saasom til dens Fattigvæsen og Politivæsen. Noget, som forøvrigt forekommer mig ikke at være ganske heldigt. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Finantsministeren: Det har ikke kun det Andet end være mig behageligt at erfare, at de Bestræbelser, der af Finantsministeriet have været rettede paa at lade Udkastet fremtræde i saa god en Form som muligt, have fundet Anerkjendelse hos de fleste af de ærede Talere. Jeg erkjender imidlertid af de Betragtninger, der ere fremkomne, at der endnu kan være enkelte Ting at rette, og jeg behøver

ikke at tilføie, at det ikke skal møde nogen Hindring fra min Side, at tvertimod mine Bestræbelser altid skulle være rettede paa at faae Formen saa correct som muligt.

De væsentligste Betragtninger, der ere gjorte gjældende Finantsministeriet vedrørende, have dreiet sig, saavidt jeg har kunnet skjønne, om den ifølge Budgettet fremtrædende Balance, eller rettere Underbalance af circa 412,000 Rd., og man har fra forskjellige Sider søgt at anvise Maaden at dække den paa. Jeg finder Anledning til ifølge den baade af Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) og Rigsdagsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds (Frølund). — saavidt jeg mindes — dertil give Opfordring at erklære, at naar man har troet i mine Udtryk ved Sagens Forelæggelse at finde, at jeg ikke ansaae forøgede Indtægter for nødvendige, beroer dette paa en Misforstaaelse. Jeg har ganske vist sagt, at forsaavidt det kun kom an paa at dække det Understud, som iaar viser sig paa Budgettet, vilde det ikke have været nødvendigt derfor at kræve nye Skatter; men jeg har tillige erklæret, at der desforuden vilde blive stillet saa betydelige extraordinære Krav til Statskassen, at det af denne Grund vil være nødvendigt; jeg tilføiede, at der vilde blive fordret Udgifter af Statskassen, som man under andre Forhold ikke vilde have betænkt sig paa at anvise Summerne til paa Reserverfonden, og jeg tilføiede fremdeles — ibetmindste var det min Tanke —, at man i en Indkomstskat, naar den først en gang var vedtagen, vilde have et Middel tilstede til at kunne udgaae at trække paa Statsactiverne og Reserverfonden, hvad der i disse Aar, hvor store extraordinære Udgifter have maattet gjøres, har vist sig at være nødvendigt. Jeg skal nu vende mig til de Bemærkninger, der af forskellige Medlemmer ere fremførte om de Midler, hvorved de troe, at Statustus i en væsentlig Grad muligen kunde forbedres. Man har da først henvendt sin Tanke paa Activerne, og der er udtalt deels om disse i Almindelighed, deels om enkelte af dem, at